

(Псалтир, 31:5 – 32:4)

Спасителю наш, поблагослови нас на вивчення Твого Слова.
Амінь.

Дорогі наші друзі, ми продовжуємо вивчати псалми Давида. Минулого разу ми розпочали 31-й Псалом, п'ять віршів з якого я вам нагадаю. Давид каже: "На Тебе, Господи, надіюсь. Не дай мені осоромитися повіки, визволи мене по справедливості Твоїй. Прихили вухо Твоє до мене, поспіши, спаси мене, будь мені могутньою твердинею, укріпленим містом, щоб спас мене Ти. Бо Ти – скеля моя і твердиня моя; тому, ради імені Твого, веди мене і керуй мною. Витягни мене з сіті, яку таємно розставили на мене. В руки Твої віддаю дух мій; Ти визволив мене, Господи, Боже правди!"

/Пс.31:1-5/

В розповіді про розп'яття сказано: "Ісус, скрикнувши сильним голосом, сказав: "Отче, в руки Твої віддаю дух Мій!" І, сказавши це, віддав дух". /Лук.23:46/ Коли Степан, перший мученик, помирав, закиданий камінням, він також сказав: "Господи Ісусе, прийми дух мій!" /Дії 7:59/ Цікаво, що протягом усієї історії Церкви цей самий вираз вживало багато мучеників. Наприклад, коли був винесений вирок Яну Гусу, єпископ промовив над ним такі жакливі слова: "І тепер ми віддаємо твою душу дияволу". І Ян Гус, спокійно вислухавши ці слова, відповів: "Віддаю свій дух в руки Твої, Господи Ісусе Христе. Тобі я віддаю дух, викуплений Тобою". Коли Полікарпа спалювали у Смирні, ці слова були і його останніми словами. Їх промовив Бернард, а також Єремія з Праги; Лютер і Меланктон, а також багато інших. Мартин Лютер сказав: "Благословенні ті, що вмирають не тільки ЗА Господа, як мученики; не тільки В Господі, як віруючі, але й З Господом, коли останні слова, промовлені людиною – "в руки Твої віддаю дух мій". Далі читаємо 7-й вірш:

"Буду радіти і втішатися ласкою Твоюю, бо Ти зглянувся на біду мою, довідався про муки душі моєї."

/Пс.31:7/

Доктор Гебелейн трохи змінив цей вірш: "Ти бачив біду мою, Ти бачив муки моєї душі". Мені більше подобається цей переклад. Двічі автор Псалму повторює ці слова. Для нас велика втіха – знати, що Господь бачить наші муки. Пам'ятаєте, що сказав Господь Мойсею, коли Він захотів вивести дітей Ізраїлю з єгипетського полону: "Я справді бачив біду Свого народу, що в Єгипті, і почув його зойк перед його гнобителями, бо пізнав Я болі його. І Я зійшов, щоб визволити його з єгипетської руки, та щоб вивести його з цього краю до Краю доброго." /Вих.3:7,8/ Господь бачив

страждання Свого народу, Він чув їхній зойк. Він знав, у якому вони становищі, і зійшов, щоб звільнити їх.

Євангелія розповідають нам про випадок, коли учні Ісуса рибалили на морі Галілейському, і знезацька здійнявся шторм. Була темна ніч, і навколо них здіймалися високі хвилі. Але Марк говорить про Господа: "І побачив їх, як вони мучаться, веслючи, бо вітер був їм зустрічний." /Мар.6:48/ Мені подобаються ці слова. Господь бачить нас із вами. Він знає наші скорботи. Яка це втіха для нас.

Тепер ми підійшли до молитви. Читаємо 9-й вірш:

"Змилуйся наді мною, Господи, бо я в тісноті, від горя виснажилось око моє, душа моя й нутро".

/Пс.31:9/

Можливо, у вас якесь горе, друже мій? Замість того, щоб скиглити і розповідати про нього кожному зустрічному, чому б вам не звернутися до Господа? Так робив Давид. Читаємо далі:

"В руках Твоїх моя доля: визволи мене від руки ворогів моїх і від переслідувачів моїх".

/Пс.31:15/

"В руках Твоїх моя доля" – це цікавий вираз. Багато людей йдуть до ворожок, які по долоні нібито визначають їхнє майбутнє. Вони говорять, що ця лінія означає це, з та лінія – щось інше. Все це – дурниці, але деякі люди живуть з цього, а інші погоджуються витратити на це свої гроші. Але наша доля – в руках Христа. "В руках Твоїх моя доля" – в руках, пробитих цвяхами. Я бачу в цих руках свої гріхи. Це – турботливі руки Пастиря. Він знаходить вівцю, що заблукала, і бере її на плечі. Ці руки піклуються про мене і захищають мене. Настане день благословення – і я прийму благословення з цих рук. Я радію, що доля моя – в Його руках. 16-й вірш:

"Осяй світлом Твого лица раба Твого, спаси мене в Твоім милосерді".

/Пс.31:16/

"Осяй світлом Твого лица раба Твого" – який чудовий вираз! Один вчений – досліджувач Біблії, що жив у давнину, сказав якомсь: "Лице Бога – це Його Помазаник, Месія". Бачите, Бог є Дух. Я не знаю, як Він виглядає, як Він відчуває й діє. Але Господь наш Ісус Христос прийшов до нас, щоб показати нам Отця. Він – лице Боже. Через Нього ми можемо пізнати Бога.

Я пригадую одну маленьку дівчинку, яку вкладали спати, а вона починала плакати, бо боялася залишатися сама. Мати втішала її: "Засинай. Бог буде поруч з тобою". Але дівчинка все одно хотіла, щоб поруч із нею був хтось із дорослих. Мати знову почала втішати її: "Адже Бог буде поруч із тобою у цій кімнаті!" На це дівчинка відповіла: "Так, але я хочу когось, у кого є лице!" Друже мій, така потреба є у всіх

нас. Всі ми – маленькі діти, і нам потрібен Хтось, у Кого є лице. Ісус Христос – це Бог, у Якого є лице! Як це прекрасно! 19-й вірш:

"Яка велика доброта Твоя, яку Ти зберігаєш для тих, що бояться Тебе, яку Ти приготував для тих, які надіються на Тебе".

/Пс.31:19/

Яка велика доброта Господня! Чи задумувалися ви коли-небудь над тим, який добрий Господь? Пс.107:1,2 говорить нам: "Дякуйте Господеві, бо Він добрий, бо навіки милість Його! Хай скажуть ті, що їх урятував Господь, що визволив їх з руки ворога". Я відкрив, що люди дуже люблять говорити про своїх сусідів, своїх дітей чи батьків чи інших родичів, про свого начальника чи свого проповідника, але не багато людей, які бажають говорити про доброту Божу. О, який Він добрий! Коли ви востаннє казали комусь про те, який Він добрий?

ПСАЛОМ 32

Тепер ми переходимо до 32-го Псалма. Цей псалом називали духовною коштовністю, і, незважаючи на це, його часто розуміють неправильно. Він називається так: "Псалом Давида. Повчальний" /Маскіл/. Слово "маскіл" означає "повчати, наставляти, розуміти". Це єврейське слово часто вживається тоді, коли йде мова про майбутнє Ізраїлю. Я не можу не пригадати деякі сучасні семінарії, що приділяють надто багато уваги розвитку інтелекту, виховуючи зарозумілих "інтелектуалів", щоб завоювати популярність у сучасному суспільстві. Вони ставлять наголос на розвитку інтелекту. Їм було б корисно почитати цей псалом Давида і побачити, яке майбутнє Бог готує для Ізраїлю – але для цього потрібна певна духовна проникливість.

Я хочу, щоб ми зараз подивилися, як вживається слово "маскіл" щодо майбутнього Ізраїлю. У Книзі пророка Даниїла ми читаємо: "А розумні /"маскіл"/ з народу навчать багатьох, зле спіткнуться об меча та полум'я, об полон та грабіж якийсь час". /Дан.11:33/ Далі, у Дан.11:35 ми читаємо: "А дехто з тих розумних /"маскіл"/ спіткнуться, щоб очистити себе, і щоб вибрати, і щоб вибілитися аж до кінцевого часу, бо ще час до умовленого часу". Дан.12:3 говорить: "А розумні /"маскіл"/ будуть сяяти, як світила небозводу, а ті, хто привів багатьох до праведності, немов зорі, на віки віків". У Дан.12:10 ми читаємо: "Багато хто будуть очищені, і вибіляться, і будуть перетоплені; і будуть несправедливі несправедливими, і цього не зрозуміють усі несправедливі, а розумні /"маскіл"/ – зрозуміють".

Вже в Новому Завіті Господь наш, розповідаючи про часи скорбот, що настають для Ізраїлю, говорить в Мат.24:15:

"Отож, коли побачите мерзоту запустіння, про яку звіщав пророк Даниїл, що стоїть на святому місці /хто читає, нехай розуміє/ /"маскіл"/. Господь говорить, що коли вони побачать мерзоту запустіння, про яку говорив пророк Даниїл, час тікати, рятуючи своє життя. Я не знаю, що значить "мерзота запустіння". Я читав кілька книг, написаних людьми, яким здавалося, ніби вони розуміють, що це таке. Деяким із них треба було написати аж два чи три розділи, аби збагнути, що вони цього не розуміють. Я можу це сказати одним реченням: я не знаю, що це таке. Мене цікавить не "мерзота запустіння", мене цікавить наш Господь Ісус Христос. Зверніть увагу, що наприкінці Мат.24:15 Господь говорить: "Хто читає, нехай розуміє". В Книзі Об'явлення, розділи 6-18, розповідається докладніше про часи великих скорбот. В 13-му розділі Об'явлення говориться про двох звірів і про всесвітню диктатуру, що наближається. Ми читаємо: "Тут мудрість. Хто має розум, нехай порахує число звіра, бо це число людське, а число його шістсот шістдесят шість". Безліч книг було написано про число 666. Хочете знати, що означає це число? Я можу дати відповідь. Я не знаю. Ті, що писали книги про число 666, теж не знають - їм тільки здається, що вони знають. Настане день, коли Господь відкриє цю таємницю народові Своему.

Псалом 32 - це повчальний псалом. Це - повчання народу Божому на майбутні дні. І зараз цей псалом є повчанням для нас. Псалом 32 називають покайним псалмом, тобто, сповіддю Давида. Я з цим не згоден. Псалом 51 - це покайна молитва Давида, складена ним після того, як Натан сказав йому: "Ти - той чоловік". /2 Сам.11,12/. В тому Псалмі Давид просить прощення. Псалом 32 - це свідчення про сповідь, отримане прощення і благословення повного примирення з Богом. В Пс.51:12,13 Давид говорить: "Поверни мені радість спасіння Твого; і духом владичним підтримай мене. Тоді я буду навчати беззаконців доріг Твоїх, і навернуться грішні до Тебе". Давид обіцяє, що коли Господь простить йому його гріхи, він навчить грішників доріг Божих. Давид робить це у Псалмі 32 - повчальному Псалмі. Отже, Псалом 32 - це не покайний, а повчальний псалом. Читаємо 1-й вірш з цього 32-го Псалма:

"Блажен, кому прощено беззаконня і чий гріх покритий!"
/Пс.32:1/

Давид повчає, наставляє нас. Він каже нам, що зізнався перед Богом, отримав прощення і повністю відродився. Він захищений Богом, і співає пісню визволення.

Слово "блаженний" означає "благословенний", "щасливий". Ми вже зустрічалися з цим словом у Псалмі 1: "Блажен муж, що не ходить за порадою нечестивих і не ступає на путь грішників, і не сідає на засіданні злоріків". /Пс.1:1/

Благословення, про які говориться у Псалмі 1 доступні тільки досконалій людині. Не знаю, як ви, зле я далеко не досконалий. Псалом 1 говорить про нашого Господа Ісуса Христа, Який був досконалою людиною. Тут розповідається про те, чого досконала людина не робить. "А в законі Господнім його насолода". Закон звинувачує нас, але він не звинувачує нашого Господа Ісуса Христа. Закон, записаний у заповідях і повеліннях, не може дати людині благословення. Він вимагає досконалої слухняності, якої не може досягнути жодна людина, і, таким чином, на людину падає прокляття. Гал.3:10 говорить нам: "А всі, що покладаються на діла Закону - знаходяться під прокляттям, бо написано: "Проклятий усякий, хто не виконує постійно всього, що написано в книзі Закову". Немає на світі жодної людини, яка щиро могла б сказати, що вона повністю дотримується Божого закону. Якщо ви говорите, що виконуєте всі вимоги цього закону - тоді ви можете попросити Ісуса Христа посунутися, бо ви маєте право сидіти поруч із Ним по праву руку Бога - як досконале створіння. Друже мій, ні ви, ні я не досконалі, але Господь наш Ісус Христос є досконалим.

У Псалмі 32 говориться про блаженність людини, чиї гріхи прощено. Христос помер за наші гріхи, і Своєю смертю Він викупив всіх грішників, задовольнивши праведність Божу. Тепер святий Бог може бути справедливим Богом і водночас Спасителем - Він може бути суддею і виправдавачем усіх тих, хто вірить в Ісуса Христа. Коли ми віруємо, це зараховується нам у праведність. У Рим.4:5 сказано: "А тому, хто не робить, але вірує в Того, Хто оправдує нечестивого, віра його зараховується в праведність". Таким чином, тисячі старозавітніх віруючих, починаючи від Адама і Єви, що знали про майбутнє насіння жінки, були спасенні тим, що очікували спасіння від Ісуса Христа, Господа нашого. Давид говорить про благословення, щастя людини, гріхи якої простилися їй.

"Блаженна людина, якій Господь не поставить у вину гріха її, і в кого на душі нема лукавства!"

/Пс.32:2/

Бог не ставить у вину гріха людині, яка вірує в Христа. Гріхи наші були покладені на Христа, Який "був виданий за гріхи наші і воскрес для оправдання нашого". /Рим.4:25/ Він не знав гріха, але став гріхом для нас, щоб у Ньому ми могли мати праведність Божу. Яку прекрасну річ дав нам Господь у Христі!

Давид говорить про те, як він сам намагався приховати свій гріх. Читаємо 3-й вірш:

"Коли я мовчав, спорохнявіли кості мої від мого зітхання цілий день".

/Пс.32:3/

Він сидів на своєму троні, оглядаючи натовп біля своїх ніг і думав: "Ніхто не знає про те, що я зробив. Ніхто не знає про мій гріх. Я добре зумів усе приховати". Але сумління Давидове турбувало його. В цьому вірші сказано, що в нього навіть почали боліти кістки. Він почав втрачати вагу, і його друзі стали хвилюватися за нього. Їм здавалося, що Давидові треба піти і показатися лікареві – можливо, він серйозно хворий. Але Давид продовжував страждати у цій агонії з дня на день.

"Бо вдень і вночі рука Твоя тяжіла наді мною; сила моя висохла, як вода в літню засуху".

/Пс.32:4/

Якщо ви – дитя Боже, то ви, можливо, й згрішите, але це вам не мнеться. Павло каже: «Коли б ми судили самі себе, то не були б судимі. Будучи судимі, караємось від Господа, щоб зі світом не були засуджені». Дорогий друже, навіть тоді, коли ми згрішили, у нас є можливість знайти захист у Христа Ісуса. Ми можемо розкаятися перед Ним – і Господь почує наше покаяння, простить нам і благословить нас на нове життя. Нехай Господь допоможе вам у цьому.

Ми прощаємося з вами. До нових зустрічей в ефірі, дорогі наші друзі.